

dubbelportret *Topmodellen*

TWEE GENERATIES ONTMOETEN ELKAAR. DE EEN STAAT AAN HET BEGIN VAN EEN CARRIÈRE EN KIJKT VOORUIT, DE ANDER BLIKT TERUG

'Genetisch heb ik niets te klagen'

Alhoewel Frederique van der Wal al op jonge leeftijd aan de top stond, duurde het lang voordat ze durfde te zeggen dat ze 'model' was. Cicely Telman vindt dat ook modellen van nu het soms nog moeilijk hebben: 'Je voelt je best snel oud worden.' »

Irene de Waal foto's Kick Smeets (links), Joost van den Broek (rechts)

Cicely Telman (22) heeft sinds haar dertiende bijbaantjes als model. Toen ze negentien was ging het hard. Marc Jacobs boekte haar voor zijn show van de New Yorkse modeweek in 2007. Sindsdien liep Telman modeshows voor Jean Paul Gaultier, was ze het gezicht van een Moschino-campagne en kreeg ze editorials in de Franse 'Vogue'.

Cicely Telman (22)

'Ik ben regelmatig alleen in het buitenland. Zonder familie om me heen, die zegt wat ik moet doen. Ik word wijzer van die tijd dat ik alleen ben. Ik zie mijn werk als een manier om mezelf te ontdekken. Wat wil ik doen? Wat vind ik leuk? Nu ik regelmatig in Manhattan rondloop, ontdek ik dat ik van kunst houd. Ik ga naar galeries en musea. In jazzcafés ontdek ik mijn liefde voor muziek. Ik heb zangles gehad. Nu wil ik gitaarles nemen en naar jazzconcerten gaan. Ik heb sushi leren maken. New York haalt dat in je naar boven.

Mijn eerste indruk van New York was heftig. Het enige wat mijn zus me had uitgelegd, was dat Avenues van noord naar zuid lopen en Streets van oost naar west. Ik was negentien en kwam 's nachts aan in de Lower East Side. Ik liep op straat en zag Mexicanen, Chinezen. Dat had ik niet verwacht. Zo veel culturen in een stad. Al die hoge gebouwen. Het was *too much*. Het was extreem koud. Ik heb een week binnen gezeten. Sinds kort heb ik een thuisgevoel bij New York. Ik woon overal en nergens, maar ben het meest in New York.

Een van de eerste keren dat ik er was, deed ik castings voor de Fashion Week. Het werd al snel duidelijk dat Marc Jacobs dé show zou zijn. Ik kreeg de vraag of ik mijn haar wijnrood wilde verven voor hem. Dat is iets wat ik normaal nooit doe. Ik wil alles, behalve mijn haar kort knippen of ver-

'Ik werk samen met meisjes van zestien. Dan voel ik me soms oud'

ven. Permanent al helemaal niet. Ik heb het toch gedaan en werd geboekt voor de show. Het was het grootste wat je in de Fashion Week kon bereiken. Daarna mocht ik ook nog de campagne doen. Jacobs gebruikt weinig modellen in zijn campagnes. Er was een groep van twaalf modellen geboekt. Ik kreeg als enige een *single photo*. Echt een eer. De modellenwereld is sneller geworden dan in de tijd van Frederique van der Wal. In die tijd stonden er minder meisjes aan de top. En ze bleven daar langer. Als je de Franse *Vogue* had gedaan, kon je op dat niveau blijven werken. Dat is nu niet meer vanzelfsprekend. Er is meer keuze. Waar scouts voorheen naar een land af moesten reizen om een meisje te zien, bekijken ze haar nu op internet. Meisjes

worden gehypet. Die hype kan na een jaar of zelfs na een maand voorbij zijn. Daar ben ik van geschrokken. Een bepaald seizoen was een Europees meisje het helemaal voor de Amerikaanse fotograaf Steven Meisel. Ze liep vervolgens elke show. Ik verwachtte haar het volgende seizoen weer te zien. Dat was niet zo. Er zijn wel een paar meisjes die jaren aan de top blijven. Doutzen Kroes bijvoorbeeld. Het is uniek als je dat lukt in deze tijd.

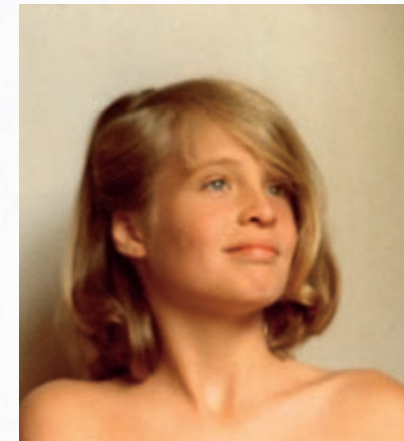
Een model heeft het niet altijd makkelijk. Je doet veel castings, maar je weet niet of je daar werk aan overhoudt. Ik blijf positief. Alles is mogelijk, dat is me nu wel duidelijk. Vanaf mijn dertiende deed ik modellenwerk als bijbaan. Ik had nooit verwacht dat ik grote shows zou lopen in het buitenland. De Franse *Vogue* leek onbereikbaar. Die top heb ik bereikt. Als model voel je je snel oud worden. Ik ben tweeëntwintig. Ik werk samen met meisjes van zestien. Dan voel ik me soms oud. Maar thuis heb ik vriendinnen van mijn eigen leeftijd. Zij snappen niet waar ik het over heb. Ik weet niet hoe lang ik dit blijf doen. Op dit moment geniet ik van alles. Nieuwe dingen meemaken, mensen ontmoeten. Ik ben net naar Hong Kong geweest, volgende week ga ik naar Parijs. Ik ben nu drie jaar bezig, maar soms lijkt het al veel langer. Ik kan doen en laten wat ik wil. Ik zou wel altijd tweeëntwintig willen blijven.'

Frederique van der Wal (41) sierde talloze covers en werd vooral bekend vanwege haar werk voor bladen als 'Vogue', 'Cosmopolitan' en het lingeriemerk Victoria's Secret. In 2008 ontving ze tijdens de Dutch Model Awards een Lifetime Achievement Award voor haar internationale modellencarrière. Inmiddels is ze eigenaar van het bedrijf Frederique's Choice, een lifestylemerk rond bloemen.

Frederique van der Wal (41)

'Op mijn achttiende vertrok ik uit Nederland. Het was een soort ontsnapping. Ik had net mijn ouders verloren en was de winnares van Elite Look of the Year. De modewereld was niet helemaal mijn ding, maar het betekende ook: een ticket naar New York. Ik vond het spannend. Ik dacht: ik zie wel. Nu ik als volwassen vrouw terugkijk, zie ik dat de dood van mijn ouders ook goede dingen heeft gebracht. Ik heb het besef gekregen dat het voor mij zo heeft moeten zijn om verder te kunnen groeien. Het leven draait om jezelf ontdekken. Een kind krijgt alles van zijn ouders mee. Zonder je ouders heb je een bepaalde vrijheid om je te ontwikkelen. Al had ik het natuurlijk liever anders gehad.

Ik had niet eerder op mezelf gewoond. Kreeg amper begeleiding. Het had allerlei kanten op kunnen gaan. Maar het ging goed. Het heeft jaren geduurd voordat ik trots kon zijn op wat ik deed. Ik heb gevochten tegen het modelzijn. Als iemand aan mij vroeg wat ik deed, zei ik: student. Naast mijn modellenwerk volgde ik colleges economie en kunstgeschiedenis. Had je me toen gevraagd wat ik wilde worden, dan zou ik nooit "model" hebben geantwoord. Modellen waren toen niet bekend. Je had alleen Twiggy. Ik keek niet naar bladen. Ik had nog nooit haken gedragen. Ik mocht geen make-up op. Wat moest ik me bij een model voorstellen: een meisje op een auto of iets dergelijks?

'Het heeft jaren geduurd voordat ik trots kon zijn op wat ik deed'

Mijn dochter Scyler van acht kent de bladen, weet wat van mode. Meisjes zijn zich nu meer bewust van hun lichaam. Zij kijken naar tv-shows over de modewereld. Al geeft iets als *America's Next Top Model* geen realistisch beeld. Normaal gesproken hebben meisjes geen gevechten. Ze hoeven geen vreemde shoots te doen met enge beesten. Wat ik erger vind: deze modellen krijgen geen werk. Het zijn goede televisiemodellen. Voor hen geldt een ander criterium. Het Braziliaanse topmodel Gisèle Bündchen is bijvoorbeeld niet goed op tv. Ze geeft zelden interviews. Voor zo'n programma zou zij direct worden uitgeloot. Die meisjes op tv zijn even helemaal *hot*, maar daarna verdwijnen ze uit beeld. Dat is heel zwaar. En dan? Mijn collega's, Cindy Crawford,

Linda Evangelista en ik, hebben hele carrières gemaakt. Wij hebben laten zien dat modellenwerk een opstap kan zijn naar meer. Sommigen gingen de televisiewereld in, anderen gingen in zaken. Zo heb ik een parfum en een lingeriemerk gelanceerd. Ik zat bij Jay Leno en David Letterman. Je was niet alleen maar dat gezichtje. Hoe lang je meedraait, hangt niet meer af van je uiterlijk, maar veel meer van je persoonlijkheid. Ik vind mezelf leuker en interessanter nu ik ouder ben. Ik zou niet terug willen in de tijd. Ik zit veel lekkerder in mijn vel. *Well done*, zo'n gevoel. Ik kan genieten van dingen. Genetisch heb ik nergens over te klagen. Al die strakgetrokken gezichten: afschuwelijk. De heersende cultuur is dat schoonheid synoniem is met jeugd. Hopelijk verdwijnt die trend en mogen we weer op een interessante manier oud worden. Ik wil vooruitkijken. Niet altijd reflecteren. In de loop van de jaren ben ik spiritueler geworden. Ik sta meer open. Iemand waar ik mee werk, is gelovig. Zij bidt voor het eten. Je staat even ergens bij stil. Je bedankt. Dat vind ik mooi. Jaren geleden had ik daar misschien een oordeel over gehad. Het idee waar ik mee opgroeide, *doe maar gewoon*, heb ik los kunnen laten. Als Nederlandse houd je een bepaalde bescheidenheid. Dat zit zo in je systeem. Je niet meer druk maken over wat anderen over je denken, blijft een gevecht.' <